

لە ئەنۋەر ئەمەن بىلەتلىرى
ئەنۋەر ئەمەن بىلەتلىرى

سوژه لاکانى

بىن زبان و ژوئىيىسانس

بروس فينك

ترجمە محمد علی جعفرى

فهرست

۱۳	پیشگفتار
بخش اول: ساختار: بیگانگی و دیگری	
۲۹	۱. زیان و غیریت
۲۹	لغزش زیانِ دیگری
۳۶	ناخودآگاه
۴۳	تن‌های بیگانه
۴۹	۲. ماهیت تفکر ناخودآگاه، یا نیمه دیگر چگونه «فکر می‌کند»
۵۳	شیر یا خط
۵۸	پیشامد و حافظه
۶۰	ناخودآگاه گرد هم می‌آورد
۶۳	دانش بدون سوژه
۷۱	۳. کارکرد خلاق و اژه: ساحت نمادین و ساحت واقعی
۷۴	تروما
۷۸	تفسیر به علت اصابت می‌کند
۸۰	ناتمامیت ساحت نمادین: کل / حفره در دیگری
۸۲	گره‌های ساحت نمادین

۱۵۶	سوژه به منزله مدلول
۱۶۳	سوژه به منزله رخنه
بخش سوم: ابژه لakanی: عشق، میل، ژوئیسانس	
۱۷۳	۷. ابژه (a): علت میل
۱۷۵	«روابط با ابژه‌ها»
۱۷۵	ابژه‌های خیالی، روابط خیالی
۱۷۹	دیگری به منزله ابژه، روابط نمادین
۱۸۶	ابژه‌های واقعی، برخوردها با امر واقعی
۱۹۰	ابژه‌های گمشده
۱۹۴	شیء فرویدی
۱۹۶	ارزش افزوده، ژوئیسانس افزوده
۲۰۳	۸. چیزی به نام رابطه جنسی وجود ندارد
۲۰۵	اختگی
۲۰۹	فالوس و کارکرد فالیک
۲۱۴	«چیزی به نام رابطه جنسی وجود ندارد»
۲۱۶	برقراری تمایز بین جنسیت‌ها
۲۲۱	صورت‌بندی‌های جنسیت‌یابی
۲۲۹	ناقرینگی شرکا
۲۳۳	زن وجود ندارد
۲۳۶	مردانه/زنانه – دال/دال‌بودگی
۲۳۹	دیگر بودن [زن] برای خودش، ژوئیسانس دیگر
۲۴۳	حقیقت روانکاوی
۲۴۳	وجود و برون-ایستایی

۸۳	ساختار در برابر علت
----	---------------------

بخش دوم: سوژه لakanی

۸۹	۴. سوژه لakanی
۹۰	سوژه لakanی «فرد» یا سوژه آگاه فلسفه آمریکایی- انگلیسی نیست
۹۳	سوژه لakanی سوژه گفتار نیست
۹۵	سوژه لakanی در آنچه گفته می‌شود حضور ندارد
۱۰۰	فرار بودن سوژه
۱۰۱	سوژه فرویدی
۱۰۲	سوژه دکارتی و وارونه‌اش
۱۰۵	سوژه شکافته لakan
۱۰۷	ورای سوژه شکافته
۱۱۳	۵. سوژه و میل دیگری
۱۱۴	بیگانگی و جداسازی
۱۱۶	یا این/ یا آن بیگانگی
۱۲۰	میل و فقدان در جداسازی
۱۲۳	ورود عامل سوم
۱۲۹	ابژه a: میل دیگری
۱۳۳	جداسازی دوم: گذر از فانتزی
۱۳۶	سوژه‌پردازی از علت: مسئله بغرنج زمانمند
۱۴۲	بیگانگی، جداسازی و گذر از فانتزی در جلسه روانکاوی
۱۵۱	۶. استعاره و رسوب سوبیژکتیویته
۱۵۳	مدلول
۱۵۶	دو وجه سوژه روانکاوانه

زبان و غیریت

لغزش زبان دیگری

بیماری وارد دفتر کار روانکاوش می‌شد و روی میل می‌نشیند. او راست به چشممان روانکاو نگاه می‌کند و سرسرشة سخن را از پایان جلسه قبل به دست می‌گیرد و بی‌درنگ خیط می‌کند: «می‌دانم که در رابطه‌ام با پدرم تنش زیادی وجود داشت؛ فکر کنم به این دلیل که او schnob سختی داشت که اصلاً باب طبعش نبود و برای همین دف دلش را سر من خالی می‌کرد.» او می‌خواهد بگوید «job» (شغل) اما در عوض می‌گوید «schnob».

گفتمان هرگز تک‌بعدی نیست. لغزش زبانی بی‌درنگ این نکته را به خاطرمان می‌آورد که چند گفتمان می‌توانند همزمان از یک سخنگو استفاده کنند.

در اینجا می‌توان دو سطح مجزا را شناسایی کرد: گفتمان با قصد قبلی شامل آنچه سخنگو می‌کوشد یا در نظر دارد بگوید و گفتمان بدون قصد قبلی که در مورد فوق به صورت واژه از شکل افتاده یا به هم ریخته، نوعی تلفیق از «job»، «snob» و چه بسا دیگر واژه‌ها، ظاهر می‌شود. مثلاً، شاید